

ข้อตรวจพบ

การคำนวณค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการไม่ถูกต้อง เช่น ออกเดินทางจากบ้านพักวันที่ 23 มีนาคม 2560 เวลา 7.00 น. และกลับถึงบ้านพักวันที่ 24 มีนาคม 2560 เวลา 17.30 น. คำนวณค่า เบี้ยเลี้ยงเป็นหนึ่งวันครึ่งซึ่งไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

การนับเวลา เดินทางไปราชการกรณีที่มีการพักแรม ให้นับยี่สิบสี่ ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ตั้งยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ตั้งหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน ซึ่งจากกรณีดังกล่าว ข้างต้นสามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางได้เพียง 1 วัน เพราะส่วนที่เกินเพียง 10 ชั่วโมง 30 นาที เท่านั้น (ต้องเกิน 12 ชั่วโมงถึงจะได้เบี้ยเลี้ยงเพิ่มอีก 1 วัน)

(กรณีเดินทางไปราชการแล้วมีการพักแรมจะไม่มีการคิดเบี้ยเลี้ยงครึ่งวัน)

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

พระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๓)

มาตรา ๑๖ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่ หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติแล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มีการพักแรม ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือ เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มีได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้ เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่ เกินสิบสองชั่วโมง แต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้ง สำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว ตามมาตรา ๘/๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการ เพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีลาภักหรือลาพักผ่อนก่อนปฏิบัติราชการ ให้นับเวลาตั้งแต่เริ่มปฏิบัติราชการเป็น ต้นไป และกรณีลาภักหรือลาพักผ่อนหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ ให้ถือว่าสิทธิในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง สิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดเวลาการปฏิบัติราชการ